

Ohlášky – neděle 6. 8. 2023

Dnes prožíváme **Svátek Proměnění Páně.**

- Úterý 8. 8. – **Památka sv. Dominika, kněze**
- Středa 9. 8. – **Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy**
- Čtvrtek 10. 8. – **Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka**
- Pátek 11. 8. – **Památka sv. Kláry, panny**
- Příští neděle 13. 8. 2023 bude **19. neděle v mezidobí.**

- 25. – 27. 8. 2023 se koná **první víkend nového ročníku Školy křesťanského života a evangelizace – Školy Marie.** Vřele vás zvou a doporučují. Jsou otevřené ročníky: 0, 1, 2. Podrobnější informace a registrace: <https://www.skolamarie.cz/akce>

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář

+ 420 603 845 460

Václav

č. 37 (2023)
6. 8. 2023

Svátek Proměnění Páně

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

3. Ať je tvé ano ano a ne ne (Škola křesťanské lásky) II

Řekl jsem ne

Nedávno mě ředitel France 2 požádal, abych se zapojil do pořadu, kam byl pozván také Jean-Marie Le Pen. Měl jsem tam přijít na čtvrt hodiny, abych mu zodpověděl jeho otázky, a to především na duchovní témata. Chvilí jsem o tom uvažoval, ptal jsem se ostatních na jejich názor, a nakonec jsem řekl ne. Odmítl jsem se na tom pořadu podílet. Nemyslím, že by se naše debata s Jean-Marie Le Penem mohla vyvíjet pozitivním směrem, jak toho ptáčka znám. Několik dnů mě velmi lákala možnost říct, co si myslím o křesťanství v souvislosti s Le Penovou politikou.

Naším častým problémem je, že řekneme ano, když myslíme ne. Je to takový vnitřní rozpor. Neumíme říkat ne. Je to frustrující a sráží nám to sebevědomí. Tohle váhání, fakt, že říkáme opak toho, co si myslíme, nás často zavede do slepé uličky. Vytváří to v nás problém, neustálý rozpor, který nás může nakonec zcela rozložit. Jasně a rozhodně ano nebo ne, čistě a uvážlivě, nám přináší ovoce ducha, kterým je radost. Je potřeba umět rozlišovat.

Ve svém povolání učím mladé lidi, jak říkat ne, a je to škola pokory, pravdivosti a křesťanské lásky. Když nebudeme druhému přikyvovat jen proto, abychom mu udělali radost, naučíme se ho také milovat a naslouchat mu. Najednou s ním budeme moci navázat opravdový vztah. Když budeme říkat ano, přestože myslíme ne, nakonec se naše vztahy naruší. Pak bude ten druhý muset hádat, co si myslíme, a to není tak jednoznačné. Je to těžký úkol. Takhle porucha komunikace pramení v nedostatečné sebeúctě. Pokud říkáme často opak toho, co si myslíme, znamená to, že si dost neceníme sami sebe. Chceme se vyhnout neshodám, protože bychom museli vstoupit do konfliktu. Neodvažujeme se vyslovit jiný názor. Víte, že k tomu dochází v rozhovoru velmi snadno. Něco nám vadí, ale z ohledů k druhému se neodvážíme říct, že si myslíme něco jiného. Je to velmi špatná forma ohledů. Je to nemístná touha po souhlasu druhého. Umět říct ne znamená větší sebeúctu. Být vstřícný sám k sobě, mít se rád umožňuje být opravdový. Pak je možné prostě a přesně vyjádřit svůj nesouhlas. Pro mnohé z nás je říct ne nezdvořilé. Jako by člověk nebyl dost „hodný“.

Často to může znamenat, že nás druzí odsoudí. Máme strach z odmítnutí, tak řekneme, nebo mlčky souhlasíme s pravým opakem toho, co si myslíme. Umět říct ne nebo vyjádřit svůj názor pevně, a přitom citlivě vede k autentičtějším a přínosnějším vztahům s našim okolím. Nezraníme druhého, a přitom nezanedbáme sebe.

Váha slova

Pokud se stane, že by naše ano nebo ne bylo těžko únosné, Bůh nám v tom pomůže. Kolik lidí kolem vás, kteří mají určitou autoritu, se neustále vykrucuje! Neumějí se rozhodnout: a je to extrémně bolestné pro jejich okolí. Člověk, který se modlí, a přitom vystupuje rozhodně, se nechová jako ničitel, ale naopak působí uklidňujícím dojmem. Citlivost a pokora nejsou v rozporu s pevností a jistotou. Autorita neznamená autoritářství. Říct ne, přímo a jasně, a přitom se neospravedlňovat, to dokáže sebejistý člověk, který tím ukazuje svou nezávislost a schopnost rozlišovat. Nemá strach, že někoho zraní. Říká, co si myslí. Jak vnímáme nesouhlas ukazuje, jaké máme hranice a jaké jsou naše slabé stránky. Pro toho druhého je to vždycky dobré, protože se tak vyhneme tomu, abychom ho začali obviňovat. Vyjádřit své potřeby a touhy beze strachu z odsouzení nebo odmítnutí není nikdy špatné. Co je naopak škodlivé pro nás i pro ostatní, je neschopnost se vyjádřit či rozhodnout ze strachu z nenávisti nebo hněvu druhých.

Slova pro změnu

„Stát se autonomním, to znamená vzít na sebe riziko, že se prosadíme za tu cenu, že se vzdáme souhlasu těch, kteří nás prý mají rádi,“ řekl Jacques Salomé. Učit to naše mladé a naše děti, abychom jim pomohli se prosadit, je skutečně nezbytné. Často tlačím mladé, aby se museli rozhodovat. Ne umějí si vybrat, nechtějí říct, co si myslí. Tak je učíme, aby se prosazovali.

Je to taková edukativní technika: „Říkal jsi, že udělal to a to, a ne udělal jsi to, říkal jsi, že znovu nezačneš, a začal jsi...“ Když nutím nějakého mladé ho člověka, aby se projevil jasně, většinou začne ještě víc tápat mezi ano a ne a neví, co mi říct. Ví totiž, že bude muset jednat. Když se ho zeptám: „Nechceš se chovat jinak?“ odpoví: „Zkusím to.“ To je pro mě začátek souhlasu. Má strach říct ano, to je zjevné. Nechci po

něm, aby předvídal budoucnost. Může třeba selhat, ale musí udělat všechno možné, aby se změnil. ...
(z knihy Guye Gilberta *Evangelium podle svatého lotra* – 1. kapitola *Prosté evangelium*)

Texty k rozjímání – 18. týden v mezidobí

Neděle 6. 8. – Mt 17,1-9: Souvislost dnešní události v rámci celého evangelia je velice důležitá. Ježíš nejprve učedníky povolal, oni ho poznávají, postupně si k němu budují důvěru. Vidí jeho zázraky a vnímají, že nejde o obyčejného kazatele. Ale vědomí, že před nimi stojí Syn Boží, to v této chvíli ještě nemají. Jenže Ježíšovi se blíží poslední dny a je třeba, aby učedníci při zážitku utrpení a smrti nebyli otřeseni natolik, že se uzavrou plnému Božimu poselství. Jak jim pomoci pochopit, že Bůh je větší než lidská zloba, utrpení, ba dokonce smrt? Zjevení ve slávě Boží, kde Mojžíš jako starozákonní zákonodárce a Eliáš jako největší z proroků stojí po boku Krista, to je zážitek beroucí dech. Učedníci však budou muset tuto skutečnost vložit do příběhu pašiji. A to bude nesnadný úkol, který jim v posledku pomůže pochopit až dar Ducha Svatého.

Pondělí 7. 8. – Mt 14,13-21: Ježíš i dnes svou církev – tedy i nás – vybízí: ať lidé neodcházejí, vy jim dejte jíst. Kéž máme odvahu předložit mu i to málo, co máme. Věříme, že pak opět projeví svou moc!

Úterý 8. 8. – Mt 14,22-36: Důležité znamení, které Petr zakusil: pocit, že se topí. Dobře, že Pána v tu chvíli zavola!

Středa 9. 8. – Oz 2,16b.17b.21-22: Nevěsta zasnoubená Kristu, pocházející z izraelského lidu. Spolupatronka Evropy, kontinentu, který se ke svému snoubenci někdy nezná. Poznává jej, až přijde?

Čtvrtek 10. 8. – Jan 12,24-26: Jáhen, který pro svou službu položil život. Nezapomeňme na jeho odkaz, že právě chudí a potřební jsou největším pokladem církve!

Pátek 11. 8. – Mt 16,24-28: Ztráta falešných jistot a vlastních představ ať je pozváním k tomu, aby mě Ježíš naplnil. Chci mu k tomu dát prostor?

Sobota 12. 8. – Mt 17,14-20: Ježíšovo vybidnutí k větší víře je návodem na přímluvnou modlitbu i za ty, na které dopadá rozpolcenost světa, kdo trpí ohněm i vodou...